Amb la pólvora ben mullada

El Girona es mostra molt superior a l'Almeria però perdona un munt d'oportunitats i acaba perdent per la mínima

Amb la pólvora ben mullada

MARC BRUGUÉS ALMERIA. ENVIAT ESPECIAL.

No era el dia. De vegades el futbol té aquestes coses. El Girona no només va fer mèrits per sumar un punt ahir al Juegos del Mediterráneo sinó que va tenir oportunitats per golejar un Almeria que en va fer prou amb una ocasió i mitja per endur-se la victòria. Un resultat cuit a base d'una defensa numantina i, sobretot, al desencert dels jugadors gironins. Ni Lekic, ni Jairo, ni Borja García, ni Lejeune... Res. No hi va haver manera i, malgrat l'atac i gol en què es va convertir el partit a la segona part, va fer la sensació que ni jugant noranta minuts més el Girona hagués aconseguit batre Casto. La derrota talla una ratxa de 8 jornades sense perdre dels de Machín i els allunya d'un play-off que semblava a tocar.

El Girona es va plantar a Almeria mentalitzat que tenia al davant una oportunitat d'or per deixar encara més clar als rivals que s'ha convertit de debò en un aspirant a entrar a la promoció d'ascens. La sèrie de vuit jornades consecutives i de 18 punts de 24 possibles avalaven els de Machín en la seva visita al Juegos del Mediterráno, on l'esperava un Almeria enfangat fins a dalt de tot en posicions de descens. Malgrat la diferència d'objectius i de posició a la taula, subestimar el conjunt andalús era un error. La necessitat dels andalusos els feia d'allò més perillosos. Alcaraz va ser l'escollit per substituir Pere Pons, mentre que Clerc va tornar al carril en el lloc del sancionat Álamo i Lekic es va mantenir a l'equip deixant Mata a la banqueta d'entrada. El serbi va ser el protagonista de la primera acció del partit, en què va intentar posar el peu en una rematada de cap de Lejeune que va acabar a gol i l'àrbitre va invalidar la jugada per fora de joc clar.

La lesió d'Aday abans del quart d'hora de joc va obligar Machín a gastar el primer canvi i fer entrar Coris en el seu lloc. Coincidint amb el canvi i en la primera aproximació de l'Almeria a l'àrea, Pozo va rifar-se Clerc i va centrar perquè Dubarbier guanyés la partida per dalt a Coris i la posés al cap de Quique González, que no va perdonar. Sense haver fet res, l'Almeria s'avançava al marcador i tenia el que volia. El Girona tampoc és que hagués trepitjat gaire l'àrea de Casto però fins llavors estava fent sensació de tenir el partit controlat. Res de significatiu i ni molt menys de productiu ja que cinc minuts després d'un gol i en un contracop de llibre dut per un rapidíssim Dubarbier, Pozo va rematar fora a porteria buida.

El gol i el quasi 2-0 van fer despertar el Girona, que va començar a posar a prova Casto. El porter extremeny va desfer un xut molt perillós de Granell i després va veure com Lekic, a plaer, li enviava una rematada de cap a les mans. El serbi tornaria a tenir el gol abans de la mitja part en una altra rematada de cap que, com l'anterior, tornaria a anar tova i centrada a les mans del porter. Malgrat la sensació de superioritat i trepitjar molt més el

camp rival, el Girona no trobava el camí del gol i, el que és més preocupant, mentrestant, l'Almeria intentava sorprendre al contracop aprofitant les cavalcades de Dubarbier.

Els de Machín tenien quaranta-cinc minuts per mirar de traduir la presència en efectivitat. Becerra va haver d'intervenir a peus de Quique González després d'una nova acció de Dubarbier per l'esquerra. A partir d'aquí, l'Almeria desapareixia. El Girona va fer un pas endavant. El gol de l'empat va estar a punt d'arribar en un llançament de falta que va rematar Lekic al travesser i al refús posterior Lejeune el va enviar als núvols. Dos avisos molt seriosos per a un Almeria que cada cop reculava més metres. Borja García tornaria a posar a prova Casto amb un xut que el porter desviaria amb la punta dels dits. El domini del Girona es multiplicava però no hi havia manera. Machín va decidir arriscar fent entrar Jairo Morillas en el lloc de Clerc; un moviment que va fer passar Cristian Herrera al carril esquerre. Només entrar l'andalús veuria com un defensa li treia una rematada franca dins l'àrea. L'Almeria estava ofegat i les forces li començaven a flaquejar. Mentre els andalusos feia estona que havien dimitit i es dedicaven només a perdre temps, el Girona seguia intentant perforar una rereguarda local que anava afegint efectius a mesura que s'acostava el final. De fet, els darrers instants, als defenses de l'Almeria tan sols els va faltar penjar-se del travesser per evitar que el Girona marqués gol. No els caldria. El desencert dels gironins, el mateix que els va fer perdre molts punts a la primera volta, va tornar a aparèixer ahir per penalitzar-los amb la derrota. De res va servir la sensació de superioritat absoluta davant un rival que agafa aire.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/13/polvora-ben-mullada/772352.html?utm_source=rss